

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומני בזה"ק לפרשת משפטים		
פרשת וידא		
מזמור מדבש	זילנא	יום
תרלב	מדה"נ קיז ע"ב קיח ע"א	ראשון
תרלו	קטז ע"א וע"ב	שני
תרמב	קטז ע"א וע"ב	שלישי
תרמח	קיז ע"א וע"ב	רביעי
תרנד	קיח ע"א וע"ב	חמישי
תרסא	קיט ע"א	שישי
תרסז	קיט ע"ב	שבת

פרשת יתרו תשפ"א

עלון מס' 119

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז 'מתוק מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

יתרו שמע באמת ונכנע לפני הקב"ה

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ וְגו', וְכִי יִתְרוֹ שָׁמַע וְכָל עַלְמָא לָא שָׁמְעוּ, וְהָא כְּתִיב (שמות טו יד) שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן, אֲלָא פֶל עַלְמָא שָׁמְעוּ וְלֹא אֶתְבְּרוּ, וְהָא שָׁמַע וְאֶתְבְּר (דף סח ע"ב) וְאֶתְכַפֵּיא מַקְמִיה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאֶתְקַרַב לְדַחֲלִתְהָ.

רבי אבא אמר, בכמה אחר תנינן דקדשא בריך הוא כל מה דעבד לעלא ותתא, פלא איהו קשוט ועובדא דקשוט, ולית לך מלה בעלמא דבעי בר נש לדחיא ליה מגיה ולאנהגא ביה קלנא, דהא פלהו עובדא דקשוט אנון, וכלא אצטריך בעלמא.

מתוק מדבש

יתרו שמע באמת ונכנע לפני הקב"ה

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ וְגו' מקשה וכי יתרו שמע וכל עלמא לא שמעו וכי רק יתרו שמע שהקב"ה קרע את הים לפני בני ישראל וכל העולם לא שמעו, וְהָא כְּתִיב שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן הרי שכל העמים שמעו, ומתרץ אֲלָא פֶל עַלְמָא שָׁמְעוּ וְלֹא אֶתְבְּרוּ אלא כל העמים שמעו אבל לא הועיל להם כלום כי לא נשברו ולא נכנעו לפני הקב"ה, וְהָא שָׁמַע וְאֶתְבְּר (דף סח ע"ב) וְאֶתְכַפֵּיא מַקְמִיה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאֶתְקַרַב לְדַחֲלִתְהָ והוא שמע ונשבר ונכנע מלפני הקב"ה ונתקרב ליראתו, וזו היא שמיעה באמת.

רבי אבא אמר בא להקדים שאין ראוי לאדם לזלזל בדברים הנראים שאינם לצורך העולם ואפילו בסטרא אחרא, שבני אדם חושבים שהוא נברא ללא צורך ואדרבה מוטב היה שלא נברא, אבל כשנדקדק במעשיו יתברך נבין איך הכל הוא צורך לעולם, לכן לא זלזל משה בדברי

יתרו וקבל את דבריו כמ"ש וישמע משה לקול חותנו ויעש כל אשר אמר, וז"ש בכמה אחר תנינן, דקדשא בריך הוא כל מה דעבד לעלא ותתא פלא איהו קשוט ועובדא דקשוט בכמה מקומות למדנו שכל מה שעשה הקב"ה למעלה ולמטה הכל הוא אמת ומעשיו הם אמתיים שנבראו לצורך העולם ולא נבראו לשוא ולתהו אלא הם הכרחיים לתיקון העולם, ולית לך מלה בעלמא דבעי בר נש לדחיא ליה מגיה ולאנהגא ביה קלנא ואין לך דבר בעולם שהאדם צריך לדחות אותו ממנו ולהווג בו בזיון, דהא פלהו עובדא דקשוט אנון וכלא אצטריך בעלמא כי כולם הם פעולות אמתיות והכל נצרך לתיקון העולם, וטעם הדבר כי הרי אין כח לשום נברא לברוא שום בריה אלא הכל נברא בכח העליון, ולכן יש שר וכח וצורה לכל הנבראים, ואפילו הגרועים המזיקים יש להם שורש למעלה בקדושה העליונה באצילות, לכן המבזה אותם נוגע בכבוד עליון שבראם לצורך העולם, והיודע סוד הנבראים כולם יודע צורכם למעלה ולמטה. (דף סח ע"א-ע"ב ובביאורינו כרך ו עמ' טז-יז)

אפילו דברי הדיוט ראוי לשמעם

תָּא חֲזִי, יתרו הוא דיהב עיטא למשה על תקונא דדינן, הכי אצטריך, ורזא דא דאודי ליה לקדשא בריה הוא, וסדר קמיה תקונא דדינני, לאחזאה מה דכתיב (דברים א י) פי המשפט יאלהי"ם הוא, ולא לסטרא אחרא, ודינן לישראל אתייהבו ולא לאחרא, דכתיב (תהלים קמו ט) חקיו ומשפטיו לישראל.

ותא חזי לא ינהיג בר נש קלנא באחרא, ומלה דהדיוטא מלה (דף סט ע"א) איהו, דהא במשה פתיב וישמע משה לקול חותנו וגו'.

המזכיר שם שמים לבטלה טוב לו שלא נברא

ואסיר ליה לבר נש לאדפרא שמיה דקדשא בריה הוא בריקניא, דכל מאן דאדפר שמא דקדשא בריה הוא בריקניא, טב ליה דלא אתפרי. רפי אלעזר אמר לא אצטריך למדפר שמא קדישא אלא בתר מלה, (פלומר על מלה), (דף פח ע"א) דהא שמא קדישא לא אדפר באורייתא אלא בתר תרין מלין, דכתיב (בראשית א א) בראשית ברא אלהי"ם, רפי שמעון אמר, לא אדפר שמא קדישא אלא על עולם שלם, דכתיב (שם ב ד) ביום עשות יהו"ה אלהי"ם ארץ ושמים.

מתוק מדבש

ותא חזי לא ינהיג בר נש קלנא באחרא ובא וראה שלא ינהג אדם בזיון באדם אחר, ומלה דהדיוטא מלה (דף סט ע"א) איהו ודבריו של הדיוט גם הם דברים שראוי לשמעם כשאומר דבר הגון, דהא במשה פתיב וישמע משה לקול חותנו וגו' ויתרו היה הדיוט לגבי משה ועכ"ז דבריו הגיעו עד רום השמים בסוד ובמעשה, ואפילו משה מבחר האדם שמע בקולו.

(דף סח ע"ב-סט ע"א, וכביאורינו כרך ו עמ' כב-כג)

המזכיר שם שמים לבטלה טוב לו שלא נברא

ואסיר ליה לבר נש לאדפרא שמיה דקדשא בריה הוא בריקניא ואסור לאדם להזכיר את שמו של הקב"ה לבטלה, דכל מאן דאדפר שמא דקדשא בריה הוא בריקניא טב ליה דלא אתפרי שכל מי שמזכיר שמו של הקב"ה לבטלה טוב היה לו שלא נברא. רפי אלעזר אמר, לא אצטריך למדפר שמא קדישא אלא בתר מלה אין ראוי להזכיר שם הקדוש אלא אחר שאמר תיבה כדי שיתלבש השם בלבוש קדוש, (דף פח ע"א) דהא שמא קדישא לא אדפר באורייתא אלא בתר תרין מלין כי שם הקדוש אלהי"ם לא נזכר בתורה אלא אחר שתי תיבות, דכתיב בראשית ברא אלהי"ם ולא

אפילו דברי הדיוט ראוי לשמעם

תָּא חֲזִי יתרו הוא דיהב עיטא למשה על תקונא דדינן בא וראה יתרו הוא שנתן עצה למשה על סדר הדינים, ומשה לא זלזל בדבריו לומר וכי אנו צריכים לעצתך, אלא קבל את עצתו כדלקמן. והוא ראה שהכל הוא צורך העולם כי אם לא היו כל הנמצאים אפילו החיצוניים מושרשים למעלה, איך נתיקר שמו של הקב"ה ע"י יתרו שהיה כומר לע"ז שהיה מן הראוי שלא יבא בכלל לעולם, אלא ודאי הוא כי יתרו היה לו שורש בקדושה לכן היה ראוי שיתקדש שמו יתברך אפילו על ידו, ואמר כי הכי אצטריך כן צריך להיות שהקדושה תתעלה ע"י הסטרא אחרא, כי כשוראים שהגויים שבים בתשובה ומתגיירים מתקדש שמו יתברך יותר ממה שמתקדש על ידי הצדיקים כדלקמן, ורזא דא דאודי ליה לקדשא בריה הוא וסדר קמיה תקונא דדינני וסוד זה שאנו רואים אצל יתרו שהודה להקב"ה וסדר לפניו תקון דינו, לאחזאה מה דכתיב הוא בא להורות על מש"כ פי המשפט יאלהי"ם הוא היינו רק בקדושה ולא לסטרא אחרא כי משפטם הם חוקי סדום הנודעים, ודינן לישראל אתייהבו ולא לאחרא והדינים ניתנו רק לישראל ולא לעם אחר דכתיב מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום, נמצא שעל ידו נתקדש שם שמים.

מִפְּאֵן דְּלֵא לְאִדְפְּרָא שְׁמָא קְדִישָׁא בְּרִיקְנִיָּא, וְכִתִּיב לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשׁוֹא, (ס"א כְּתִיב לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשׁוֹא, דְּלֵא לְאִדְפְּרָא שְׁמָא קְדִישָׁא בְּרִיקְנִיָּא, אֲלֵא בְּבִרְכַתָּא אוּ בְּצִלּוֹתָא, וּמֵאֵן דְּאִדְפְּרָא שְׁמָא קְדִישָׁא בְּרִיקְנִיָּא דְּלֵא בְּבִרְכַתָּא אוּ בְּצִלּוֹתָא, פִּד נִשְׁמַתִּיה נִפְקַת מִיַּיָּה זְמִינִן לְאִתְפְּרַעָא מִיַּיָּה וּלְנִקְמָא מִיַּיָּה נּוֹקְמִין, דְּכִתִּיב כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׁוֹא).

וּתְנִינֵן אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מַהוּ בְּרִכָּה, שְׁמָא קְדִישָׁא, בְּגִין דְּמִיַּיָּה מִשְׁתַּכַּח בְּרִכַתָּא לְכָל עֲלָמָא, וּבְרִכַתָּא לֹא אֲשַׁתַּכַּח עַל אֲתַר רִיקְנִיָּא, וְלֹא שְׂרִיָּא עֲלוּי, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשׁוֹא.

העוסק בתורה אוחז באין סוף ב"ה

אֵלִין עֶשֶׂר אָמִירִין אֵינּוּן שְׁמָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִוְרִייתָא פְּלֵא שְׁמָא חַד הָוִי, שְׁמָא קְדִישָׁא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְמַשׁ, זְפָאָה חוּלְקִיָּה דְּמֵאֵן דְּזִכִּי בָּהּ, מֵאֵן דְּזִכִּי בְּאִוְרִייתָא זְכִי בְּשְׁמָא קְדִישָׁא (דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְמַשׁ), רַבִּי יוֹסִי אָמַר בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְמַשׁ זְכִי, (ס"א וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל) דְּהָא הוּא וְשְׁמִיָּה חַד הוּא, בְּרִיךְ שְׁמִיָּה לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין אָמֵן.

מתוק מדבש

ריק. (דף פז ע"ב-פח ע"א, ובביאורינו כרך ו עמ' רמג-רמד)

העוסק בתורה אוחז באין סוף ב"ה
 אֵלִין עֶשֶׂר אָמִירִין אֵינּוּן שְׁמָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אלו עשרת הדברות הם שמו של הקב"ה מפני שהם כנגד העשר ספירות, וְאִוְרִייתָא פְּלֵא שְׁמָא חַד הָוִי וְכָל הַתּוֹרָה כּוֹלָה מִבְּרָאשִׁית עַד לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל הוּא שֵׁם אֶחָד קָדוֹשׁ שְׁמָא קְדִישָׁא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְמַשׁ שֵׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַקַּב"ה מִמַּשׁ, ר"ל אִם תִּסְדֵּר כָּל אוֹתוֹת הַתּוֹרָה יַחַד וְתַעֲשֶׂה מֵהֶם תִּיבָה אַחַת גְּדוּלָּה, יֵצֵא מֵהֶם שֵׁם אֶחָד שֶׁל הַקַּב"ה, וְזֶה הַשֵּׁם אֵינּוּ כְּשֶׁאֵר כְּנוּיִים שְׂאִינִם שְׁמוֹ מִמַּשׁ, אֵלֵא בְּזֶה הַשֵּׁם נִכְלָלוּ בּוֹ כָּל הַשְּׁמוֹת וְכָל הַכְּנוּיִם וְכָל הַפְּעוּלוֹת, (וְכָתַב הָרַ"ג וו"ל, דוּק הַפְּלֵא הַזֶּה שֶׁמְבַרְאשִׁית עַד לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל הוּא שֵׁם אֶחָד קָדוֹשׁ, וְעֵשֶׂר שְׁמוֹת שְׂאִינִם נִמְחַקִּים הֵם עֲנֵפֵי שֵׁם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה), זְפָאָה חוּלְקִיָּה דְּמֵאֵן דְּזִכִּי בָּהּ אֲשֶׁרֵי חִלְקוּ שֶׁל מִי שִׁזְכָּה בַּתּוֹרָה, כִּי מֵאֵן דְּזִכִּי בְּאִוְרִייתָא זְכִי בְּשְׁמָא קְדִישָׁא מִי שִׁזְכָּה בַּתּוֹרָה זָכָה בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ, מִפְּנֵי שֶׁכָּל מַה שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּהַלְכוּתִיהָ אוּ בְּפִירוּשׁ מִצּוֹתֶיהָ וּפְשׁוּטִיהָ וְנִסְתָּרֶיהָ וְדִירוּשֶׁיהָ, הוּא עוֹסֵק בְּשֵׁם הַוּי"ה בְּעֲנַפָּיו וּסְפִירוֹתָיו, וְכֵן הוּא אַחוּז בְּכָל הַסְּפִירוֹת שֶׁהֵם יַחַד שֵׁם הַקָּדוֹשׁ, רַבִּי יוֹסִי אָמַר הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְמַשׁ זְכִי הוּא זוֹכֵה מִמַּשׁ בְּהַקַּב"ה, ר"ל שֶׁהוּא מִמַּשׁ אַחוּז בְּאֵין סוּף ב"ה הַשּׁוֹכֵן בְּתוֹךְ הַסְּפִירוֹת, דְּהָא הוּא וְשְׁמִיָּה חַד הוּא כִּי הוּא הָא"ס ב"ה וְשְׁמוֹ הֵינּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת הֵם אֶחָד. (דף צ ע"ב, ובביאורינו כרך ו עמ' רעו)

אמר אלהי"ם ברא בראשית. רבי שמעון אמר, לֹא אִדְפְּרָא שְׁמָא קְדִישָׁא אֲלֵא עַל עוֹלָם שְׁלָם לֹא נִזְכַּר בַּתּוֹרָה שֵׁם הַקָּדוֹשׁ הַוּי"ה אֵלֵא עַל עוֹלָם שְׁלָם, דְּכִתִּיב בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהֵימָם אָרְצָן וְשָׁמַיִם וְכָל שֶׁכֵּן שְׂאִסוּר לְהַזְכִּירוֹ לְבַטְלָהּ.

מִפְּאֵן דְּלֵא לְאִדְפְּרָא שְׁמָא קְדִישָׁא בְּרִיקְנִיָּא מִכָּאֵן אֵנוּ לְמַדִּים שְׂאֵל לְהַזְכִּיר שֵׁם הַקָּדוֹשׁ לְבַטְלָהּ, וְעוֹד כְּתִיב לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ לְשׁוֹא שְׁפִירוּשׁוֹ דְּלֵא לְאִדְפְּרָא שְׁמָא קְדִישָׁא בְּרִיקְנִיָּא שְׂאֵל לְהַזְכִּיר שֵׁם הַקָּדוֹשׁ לְבַטְלָהּ, אֲלֵא בְּבִרְכַתָּא אוּ בְּצִלּוֹתָא אֵלֵא בְּבִרְכָה אוּ בְּתַפְלָה, וּמֵאֵן דְּאִדְפְּרָא שְׁמָא קְדִישָׁא בְּרִיקְנִיָּא דְּלֵא בְּבִרְכַתָּא אוּ בְּצִלּוֹתָא וּמִי שְׂמִזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ לְבַטְלָהּ שְׂאֵל בְּבִרְכָה אוּ בְּתַפְלָה, פִּד נִשְׁמַתִּיה נִפְקַת מִיַּיָּה זְמִינִן לְאִתְפְּרַעָא מִיַּיָּה וּלְנִקְמָא מִיַּיָּה נּוֹקְמִין כְּשֶׁנִּשְׁמַתּוּ תִצַּא מִמֶּנּוּ עֲתִידִים לְהַפְרַע מִמֶּנּוּ וּיִנְקְמוּ מִמֶּנּוּ נִקְמוֹת דְּכִתִּיב כִּי לֹא יִנְקֶה ה' אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׁוֹא.

וּתְנִינֵן וּלְמַדְנּוּ אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מַהוּ בְּרִכָּה מִי נִקְרָא בְּרַכָּה, וְאִמַּר שְׁמָא קְדִישָׁא הִיא הַמַּלְכוּת, [הַשְּׂכִינָה] וְנִקְרָאת בְּרַכָּה בְּגִין דְּמִיַּיָּה מִשְׁתַּכַּח בְּרִכַתָּא לְכָל עֲלָמָא מִשׁוּם שְׂמִמְנָה נִמְצָא שְׂפַע בְּרַכָּה לְכָל הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, וּבְבִרְכַתָּא לֹא אֲשַׁתַּכַּח עַל אֲתַר רִיקְנִיָּא וְלֹא שְׂרִיָּא עֲלוּי וְהַבְּרַכָּה אֵינָה נִמְצָאת בְּמִקּוּם רִיק וְאֵינָה שׁוֹרָה עֲלוּי הָדָא הוּא דְּכִתִּיב לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ לְשׁוֹא וְזֶהוּ קִשְׁר לְתַחִילַת הַמַּאמֵר שְׂאִמַּר שֵׁם ר"ש שְׂאִסוּר לְבַרְךְ עַל שְׁלַחַן

צריך לשמח את ההורים בעוה"ז ובעוה"ב

כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, כַּבְּדוּהוּ בְּכִסּוֹת נְקִיָּה, דְּהֵיִינוּ פְּנֵי מִצְוָה, (שם ג ט) כַּבֵּד אֶת יְהו"ה מְהוֹנֵה, דָּא תוֹרָה וּמִצְוֹת, הֵדָא הוּא דְכִתִּיב (שם פסוק טו) אַרְבֵּי יָמִים בִּימִינָה בְּשִׂמְלָה וְגו', דְעָנִי לָאו אִיהוּ בְּר נֶשׁ אֶלָּא מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַמִּצְוֹת, אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּבִתְר דְּאוֹקְמוּהָ מְאֲרֵי מִתְּנִיתִין, אִין עָנִי אֶלָּא מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַמִּצְוֹת, דְּעוֹתְרָא דְּבִר נֶשׁ אוֹרֵייתָא וּמִצְוֹת.

וּבְגִין דָּא כַּבֵּד אֶת יְהו"ה מְהוֹנֵה, וְלֹא תִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא כְּדִי לְהַתְּגַדֵּל בָּהּ, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ חֲבֵרְיָא וְאֵל תַּעֲשֵׂם עֲטָרָה לְהַתְּגַדֵּל בָּהֶם, וְלֹא תֵאמֶר אֶקְרָא בְּעֵבוּר שְׂיִקְרָאוּנִי רַבִּי, אֶלָּא (תהלים לד ד) גְּדִלוּ לַיהו"ה אֲתִי.

מתוק מדבש

של התורה יש עושר וכבוד, ומפרש דְעָנִי לָאו אִיהוּ בְּר נֶשׁ אֶלָּא מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַמִּצְוֹת שלא נקרא האדם עני אלא כשהוא עני מן התורה והמצוות, אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּבִתְר דְּאוֹקְמוּהָ מְאֲרֵי מִתְּנִיתִין נודע אחר שהעמידו בעלי משנה (נמס' סנהדרין דף כד ע"א), כִּי אִין עָנִי אֶלָּא מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַמִּצְוֹת ומכלל לאו אתה שומע הן, כלומר דְּעוֹתְרָא דְּבִר נֶשׁ אוֹרֵייתָא וּמִצְוֹת שעושרו של האדם הוא תורה ומצוות.

ואמר כי וּבְגִין דָּא ובשביל זה כתוב כַּבֵּד אֶת ה' מְהוֹנֵה שתכבדו מעושרך, דהיינו וְלֹא תִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא כְּדִי לְהַתְּגַדֵּל בָּהּ, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ חֲבֵרְיָא כמו שהעמידו החברים במס' אבות פ"ד מ"ה, וְאֵל תַּעֲשֵׂם את התורה ואת המצוות עֲטָרָה לְהַתְּגַדֵּל בָּהֶם, וְלֹא תֵאמֶר אֶקְרָא בְּעֵבוּר שְׂיִקְרָאוּנִי רַבִּי, אֶלָּא כמו שאמר דוד המלך לבני ישראל גְּדִלוּ לַיהו"ה אֲתִי גדלו לה' כמוני, שיהיה העסק שלכם בתורה ומצוות לשם שמים בלי שום פניה כלל.

צריך לשמח את ההורים בעוה"ז ובעוה"ב

כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ פירושו שצריך לכבדם בְּכָל זְיָנִי יָקָר בכל מיני כבוד בין בכבוד הגוף ובין בכבוד הנפש, דהיינו לְמַחְדֵי לֹון בְּעוֹבְדֵי דְכִשְׂרָאן שצריך לשמח אותם במעשים טובים, כִּי בִזָּה הֵם שִׂמְחִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, כְּמָה דְּאֵתְּ אָמַר גִּיל נְגִיל אָבִי צְדִיק פִּי גִיל בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּחַיִּיו, יְגִיל וּישְׂמַח בְּעוֹלָם הַבָּא אַחֵר מוֹתוֹ, וְדָא אִיהוּ יָקָרָא דְּאָבוּי וְדְאֵמִיה וְזֵהוּ כְבוֹד אֲבִיו וְאִמּוֹ.

כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ היינו את הקב"ה, וְאֵת אִמְךָ היינו את השכינה, כַּבְּדוּהוּ בְּכִסּוֹת נְקִיָּה פירושו דְּהֵיִינוּ פְּנֵי מִצְוָה בטלית נאה ובציצית נאה, וְעוֹד שִׂתְהִיָּה המצוה שתקיים נקיה וברה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, וְלֹא יִתְעַרֵב בַּהּ מַחֲשַׁבָּה רַעָה כִּלְלִי, וְכֵן מִשְׁכַּח כַּבֵּד אֶת ה' מְהוֹנֵה פירושו דָּא תוֹרָה וּמִצְוֹת זֶה נֵאמַר עַל לִימוּד הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת הֵדָא הוּא דְכִתִּיב אַרְבֵּי יָמִים בִּימִינָה, בְּשִׂמְלָה עוֹשֵׂר וְכָבוֹד, פִּי בְּשִׂמְלָה

שבת דא שירתא

כי לימוד הזוהר בגירסא בעלמא הוא בונה עולמות, וכ"ש אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחד יעשה תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה.

(כסא מלך תיקון מ"ג אות ס')

פרשת יתרו תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 302233@gmail.com

ד

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד
הזמנות:

